

Οἱ μαῦροι τῶν μερῶν ὅπου βλαστάνη ἡ Ἀδαντω-
νία ἀναμινγνύουσι τὰ φύλλα καὶ τὸν φλοιὸν τῆς (τὰ δ-
ποῖα ἀφ' οὗ ξηράνῃσι καὶ λαϊάνῃσι καλοῦσι *λάτο*) μὲ
δὲ τὰ φαγητὰ καὶ τρόφιμά των, καὶ πρὸ πάντων μὲ
τὸ ἀγαπητὸν εἰς αὐτοὺς *Κουσκούς*. Κάμνουσι δὲ τοῦ-
το, διότι, ἀποδίδουσι εἰς τὸ δένδρον μεγάλας ἱματι-
κὰς ἐνεργείας καθ' ὅλων τῶν ἀσθενειῶν· ὁ δὲ ἴδιος Ἀ-
δαντὼν βεβαίῳ ὅτι τὸ μαλακτικώτατον ἀρίφημα τοῦ
φλοιοῦ καὶ τῶν φύλλων τοῦ Βροδὶβ εἶναι ὠφέλιμον,
πρὸ πάντων κατὰ τὸν Σεπτέμβριον καὶ Ὀκτώβριον,
ὅτε φλογώδεις πυρετοὶ καὶ ἄλλαι τρομεραὶ ἀσθένειαι
καταμαστιζοῦσι τοὺς κατοίκους τῆς Σιναγάλης, καὶ
ἰδίως τοὺς παρεπιδημοῦντας Εὐρωπαίους. Προς-
θέττει δὲ ὅτι διὰ τοῦ ἀρεφίματος τούτου, τὸ ὅποιον
πᾶσαν πρωΐαν καὶ ἑσπέραν ἐλάμβανεν, τότε αὐτὸς, ὅ-
σον καὶ ἀξιωματικὸς τις γάλλος εὐρισκόμενος εἰς τὴν
συνοδίαν του, διετήρησε τὴν ὑγίαν του, ἐν ᾗ ἐκ τῶν
λοιπῶν συμπατριωτῶν του οἱ μὲν ἐκινδύνευσαν νὰ ἀ-
ποθάνωσιν, οἱ δὲ καὶ ἀπέθανον.

Τρώγονται δὲ καὶ οἱ καρποὶ αὐτοῦ νωποὶ ἔχοντες
γεῦσιν ὑπόξινον. Ξηραίνοντες δὲ καὶ εἰς κόνιν λαμ-
βανόμενοι φημίζονται παρὰ τοῖς ἐμπορίοις ὡς ἡρώϊκόν
κατὰ τῆς δυσεντερίας φάρμακον. Καὶ τὸ μὲν σκληρὸν
καὶ ξυλῶδες περικάρπιόν των τέμνοντες οἱ μαῦροι, ἄλ-
λοτε αὐτοσχιδιάζουσιν ἀγγεῖα δι' οἰκιακὴν χρῆσιν,
ἄλλοτε δὲ καίοντες αὐτὸ κατασκευάζουσι δια τῆς
τέφρας σάπωνα ἐξαισίας ποιότητος, ἀναμινγνύον-
τες ἔλαιόν τι λαμβανόμενον ἐκ τῶν καρπῶν ἐνὸς
φοίνικος.

Ἀλλ' ὁ ὑπερμεγέθης εὖτος Βασιλεὺς τῶν δένδρων,
ἐνώπιον τοῦ ὅποιου καὶ αὐταὶ αἱ ἄλλοτε φημιθεῖσαι
Κέδροι τοῦ Λιβάνου φαίνονται ὡς μικροὶ θαμνίσκοι,
γίνεται παρανόημα τῶν σκολήκων πολλάκις, οἵτι-
νες κοιλιάνουσι τὸν χολοσσαῖον αὐτοῦ κορμόν. Οἱ δὲ
μαῦροι κανονίζοντες καὶ εὐρύνοντες τὰς κοιλότητας
ταύτας σχηματίζουσιν εὐρύχωρα δωμάτια καὶ σπη-
λαια, ἐντὸς τῶν ὁποίων ἄλλοτε μὲν κατοικοῦσιν, ἄλλο-
τε δὲ κρεμῶσι τὰ νεκρὰ σώματα τῶν ἀναξίων ταφῆς.
Τοιοῦτοι δὲ νομίζονται παρ' αὐτοῖς οἱ μεμνημένοι τὰ
στυγερὰ τῆς μαγείας μυστήρια, τοὺς ὁποίους φο-
βοῦνται μὲν καὶ κολακεύουσι ζῶντας, περιφρονοῦσι δὲ
μετὰ θάνατον. Τὰ σώματα λοιπὸν αὐτῶν τῶν ἐνα-
γῶν κρεμάμενα ἐντὸς τούτων τῶν σπηλαίων ξηραί-
νονται ἐντελῶς, καὶ ἀποκαθίστανται ἀληθεῖς μούμιαι
ἄνευ ἄλλης τινας παρασκευῆς.

Τοιοῦτον τι εἶναι τὸ μεγαλῆτερον καὶ γηραιότερον
δένδρον τοῦ Κόσμου, τὸ ὅποιον ἡ φύσις μὲ γιγαντιαίαν
χεῖρα παρήγαγεν ὡς καταπληκτικὸν μαρτύριον τῆς
παντοδυναμίας τῆς.

Θ. Γ. Ὁρφανίδης.

ΔΕΚΑΜΕΝΟΗΜΕΡΙΣ.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

ΑΘΗΝΑ. Αἱ βουλευαὶ ἀπρακτοῦσι μέχρι τῆς
ἑως τῆς παρουσίας συνόδου.

— Ἀνεγνώσθη εἰς τὴν Γερουσίαν ἡ ἔκθεσις τοῦ
ἐκ προξενείων νομοσχεδίου. θέλει δὲ ἐπιστραφῇ
τὴν βουλὴν μετὰ τὴν συζήτησιν, διότι ἐτροπα-
λὴ ἐν μέρει.

— Ἀνεκαλύφθησαν ἐπὶ τοῦ ὄρους Ὁρῶντος
Φθιώτιδος δδόντες ἀπολεθιωμένοι τεραστίου μεγέ-
θους ἀνέκοντες ἴσως εἰς τι τῶν προκατακλυσμάτων ἐν
ἐκείνων, ὅσα διέγραφεν ὁ ὀνομαστὸς Κυβιέ.

— Ὁ Εἰσαγγελεὺς τῶν ἐν Ἀθήναις Πλημμε-
δικῶν ἐπέμφθη εἰς Κωνσταντινούπολιν· ἀρνησά-
μενος τῆς ἐκτάκτου ταύτης ἀποδημίας.

ΕΛΠΙΣ — Λέγεται ὅτι ὁ Κ. Θεοφίλιος ἐστάλη
νὰ ψυχρῶς ὡς πρὸς τὸ 40 ἄρθρον· ὁ Κ. Θεοφί-
λιος ἀπατάται πιστεύων ὅτι δύναται νὰ ἐπιτύχῃ εἰς
ἀποστολὴν ταύτην· ἔπειτα ὁ Βασιλεὺς καὶ ἡ Βασι-
λεῖσα θέλουσι στέρξει ποτὲ εἰς τοιαύτην παραβίασιν
συντάγματος· διὸτι γνωρίζουσιν ὁμοίως τὴν περὶ
ἀντικειμένου τούτου γενικὴν εὐχὴν τοῦ ἔθνους.

ΑΙΩΝ. — Διετάραξε τὸ πνεῦμα τῶν ἀξιωματι-
κῶν τοῦ στρατοῦ τὸ περὶ διαμονῆς νομοσχέδιον τοῦ
ἐκ τῶν στρατιωτικῶν ἐσχάτως ὑποβληθέν ἐκ
Βουλῆς· διότι ἡ προτέρα αὐθαρεσία ἐπὶ τοῦ προ-
αίτου τῆς διαμονῆς τοῦ εἰς ἀργίαν μετατιθε-
μένου ἀξιωματικοῦ ληθάνει ἡδη τόπον νόμου.

— Ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν ὑπέβαλεν
ἐν ὑπουργικῶν συμβούλιον ἔχθεσιν, δι' ἧς προσκαλεῖ-
ται νὰ σκεφθῇ πῶς θέλουσι ἀπαντηθῇ πρὸς καιρὸν
δημόσια ἐξοδα.

— Ἀγγλογαλλικὸς στόλος ἐπανέρχεται εἰς
Ἀνατολήν.

— Τὴν 25 Αὐγούστου ἡ νέα ἱερὰ Σύνοδος
Ἑλλάδος ἔδωκε τὴν διαβεβαίωσιν τῆς πίστεως
ἐνώπιον τῆς Βασιλείας.

— Τὸ ἐν Λονδίῳ συμβούλιον τῶν τριῶν με-
δωνάμεων συζήτησε τὰ τρία ἀκόλουθα ἄρθρα.

Α'. Πρέπει νὰ μείνῃ ἀθικτὸν τὸ ἄρθρον 40
ἐλληνικοῦ συντάγματος· ἐλύθη καταφατικῶς.

Β'. Πρέπει νὰ ἀναβληθῇ τὸ περὶ διαδοχῆς
ἐλύθη ἀποφατικῶς, οὐχί.

Γ'. Πρέπει νὰ λάβῃ τὸ ἀνῆκον μέρος εἰς τὴν
αὐτὸ τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος· ἐλύθη καταφατικῶς.

— Τῇ 7 Σεπτεμβρίου ἡμέραν Κυριακὴν ἐ-
κτελέσθη ὁ Κ. Μισαὴλ Ἀποστολίδης ἀρχιεπίσκοπος
Ἀχαΐας εἰς τὴν ἐκκλησίαν τῆς ἀγίας Εἰρήνης
τῆς Βασιλείας κτλ.

— Τὸ πρωτοκίδιον τοῦ Β. ἐν Ἀθήναις γυμνα-
σίου ἐσηματίσθη· διωρίσθησαν δὲ γυμνασιάρχης μὲν